

IN NAAM VAN DE KONING

vonnis

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Afdeling Privaatrecht
Locatie Assen

zaak-/rolnummer: 2987717 \ CV EXPL 14-3075

vonnis van de kantonrechter van 29 juli 2015

in de zaak van

de stichting Stichting Naleving CAO voor Uitzendkrachten, SNCU,
hierna te noemen: SNCU,
gevestigd te Barendrecht,
eisende partij,
gemachtigde: mr. M.H.D. Vergouwen,

tegen

De besloten vennootschap W.W. Personeelsdiensten BV,
hierna te noemen: Personeelsdiensten,
gevestigd te 7891 XC Klazienaveen, Strijp 5,
gedaagde partij,
gemachtigde: mr. K.S. Suls.

Het verdere verloop van de procedure

Het tussenvonnissen van 14 januari 2015;
de akte uitlating tevens vermeerdering van eis van SNCU van 25 maart 2015, met productie;
de antwoordakte uitlating van Personeelsdiensten van 17 juni 2015.

De verdere beoordeling

1. Bij het tussenvonnissen van 14 januari 2015 heeft de kantonrechter onder meer overwogen het aangewezen te achten dat SNCU:
  - zich bij akte nader zal uitlaten over de gestelde en berekende schade in verband met kort verzuim en buitengewoon verlof als aangegeven onder randnummer 44 van dat vonnis;
  - met inachtneming van hetgeen is overwogen over de toepassing van de inlenersbeloning, overwerkuren, en het vakantiegeld over de uitbetaalde vakantiedagen en tijd voor tijd dagen, als aangegeven onder de randnummers 30, 39 en 42 van dat vonnis, een aangepaste schadeberekening zal overleggen, waarbij tevens eventueel een correctie zal plaatsvinden wat betreft de post 'kort verzuim en buitengewoon verlof'.
2. Bij haar akte is SNCU, onder overlegging van een herzien, op 6 maart 2015 gedateerde, rapport van VRO, op voormelde punten ingegaan. Tevens heeft zij haar eis daarbij in die zin gewijzigd dat zij het bij dagvaarding onder II gevorderde, na te betalen bedrag heeft gewijzigd van € 649.659,00 in € 656.060,00 en het ter zake gestelde maximum aan gevorderde, te verbeuren dwangsommen heeft gesteld op € 657.000,00. Personeelsdiensten heeft bij antwoordakte zowel op een aantal in het tussenvonnissen genomen beslissingen als de akte van SNCU gereageerd. De kantonrechter overweegt als volgt.

eiswijziging

3. SNCU heeft haar eis in die zin gewijzigd dat zij het na te betalen bedrag heeft verminderd met € 48.682,00 ter zake de 'overwerktoeslag' en heeft vermeerderd met € 55.082,00 ter zake berekende reservering wachttagcompensatie.

Tegen deze wijziging van eis is door Personeelsdiensten geen bezwaar gemaakt. De kantonrechter zal op de gewijzigde eis recht doen.

reactie Personeelsdiensten op het tussenvonnis

4. Door Personeelsdiensten is in haar antwoord akte allereerst aangegeven dat zij het niet eens is met de in het tussenvonnis genomen beslissingen dat de ABU-CAO van toepassing is op alle arbeidsovereenkomsten die zij heeft gesloten, alsmede dat de CAO Glastuinbouw niet op grond van de AVV dwingend op haar van toepassing is. Zij wenst, zo begrijpt de kantonrechter haar, dat de kantonrechter op die beslissingen zal terugkomen.

De kantonrechter stelt voorop dat zij in beginsel gebonden is aan de door haar in het tussenvonnis gegeven beslissingen. Die beperking geldt, zo volgt uit de rechtspraak, weliswaar niet onverkort, omdat de eisen van een goede procesorde met zich brengen dat indien blijkt dat een eerdere beslissing berust op een onjuiste juridische of feitelijke grondslag, heroverweging daarvan, na uitlating van partijen ter zake, mogelijk is teneinde te voorkomen dat op een ondeugdelijke grondslag einduitspraak zal worden gedaan (zie onder meer Hoge Raad 25 april 2008 LJN BC2800 en Hoge Raad 26 november 2010 LJN BN8521). Echter, met die jurisprudentie is niet bedoeld dat een procespartij die kennis neemt van een tussenbeslissing waar zij het niet mee eens is, 'intern in hoger beroep' kan komen bij de rechter die die beslissing heeft genomen, noch dat een partij dat deel van de procedure nog eens over zou kunnen doen, maar dan nader onderbouwd. Gelet op hetgeen door Personeelsdiensten tegen voormelde in het tussenvonnis van 14 januari 2015 genomen beslissingen is aangevoerd, kan naar het oordeel van de kantonrechter niet worden gezegd dat die tussenbeslissingen niet juist zouden zijn en heroverweging behoeven, omdat deze zouden berusten op een onjuiste juridische of feitelijke grondslag.

inlenersbeloning

5. Onder randnummer 30 van het tussenvonnis is aangegeven dat de kantonrechter SNCU niet kan volgen in haar stelling dat de berekening van VRO ook uitgaande van het moeten toepassen van de inlenersvergoeding ex artikel 19, lid 5, onder b ABU CAO, correct is omdat het rechtsgeldige loon, zo begrijpt de kantonrechter, in alle gevallen juist is. Toepassing van de inlenersvergoeding heeft, zo heeft de kantonrechter aangegeven, voor meer loonbestanddelen consequenties, zodat het vooralsnog aangewezen lijkt dat de schadeberekening aanpassing behoeft.

6. In reactie daarop stelt SNCU bij haar akte dat, zo begrijpt de kantonrechter, aanpassing niet aangewezen is omdat het ervoor gehouden is en zou moeten worden dat er geen werknemers zijn die langer dan 26 weken in dienst zijn geweest en werkzaam bij één inlener. VRO heeft niet kunnen vaststellen dat dit het geval is geweest en Personeelsdiensten heeft niet inzichtelijk gemaakt dat dit wel het geval is geweest.

Personeelsdiensten stelt dat zij alle personeelsdossiers ter beschikking heeft gesteld aan SCNU zodat SNCU op de hoogte is van de duur van de dienstverbanden, alsmede dat uit de bij antwoord overgelegde loonstroken en arbeidsovereenkomsten blijkt dat vier van de vijftien onderzochte dienstverbanden langer dan 26 weken hebben geduurd.

7. De kantonrechter is van oordeel dat uit de bij antwoord overgelegde stukken waar Personeelsdiensten naar verwijst, zou kunnen worden afgeleid dat in ieder geval drie

werknemers uit de steekproef langer dan 26 weken hebben gewerkt, te weten: Maciaszek, Furman en Glombik. Van Chmurak blijkt dat -anders dan Personeelsdiensten stelt- niet, nu uit de overgelegde arbeidsovereenkomst volgt dat hij op 2 juni 2010 in dienst is getreden en de overgelegde loonstrook het loon over de week van 7 oktober 2010 betreft. Bijzonder is daarbij dan weer wel dat die loonstrook tevens vermeld dat hij tot en met week 39 in totaal op 185 loondagen zou hebben gewerkt en € 15.432,75 aan loon zou hebben genoten. Als die gegevens juist zouden zijn, lijkt het er op dat er ook een eerdere arbeidsovereenkomst betreffende 2010 zou moeten zijn.

8. Uit de bij antwoord overgelegde stukken waar Personeelsdiensten naar verwijst blijkt echter niet dat de betreffende werknemers gedurende meer dan 26 weken bij dezelfde inlener werkzaam zijn geweest. In de overgelegde arbeidsovereenkomsten is dat ook niet vermeld. Daarin is daarentegen vermeld dat de werknemer zowel binnen de organisatie van de werkgever als bij een andere, externe werkgever tewerkgesteld kan worden. De kantonrechter is van oordeel dat het op de weg van Personeelsdiensten lag om haar stelling, dat de opbouw van de vordering niet juist is omdat, zo begrijpt de kantonrechter, werknemers langer dan 26 weken bij dezelfde inlener werkzaam zijn geweest, concreet, feitelijk te onderbouwen. Dit, te meer nu SNCU stelt dat VRO dat niet heeft kunnen vaststellen en Personeelsdiensten als werkgever bij uitstek behoort te beschikken over de bescheiden waaruit dat zou blijken. Daarbij komt dat door Personeelsdiensten niet is betwist dat zij door SNCU/VRO ruimschoots in de gelegenheid is gesteld om nadere stukken over te leggen om het arbeidsverleden van de 'steekproefwerknemers' inzichtelijk te maken en dat zij dat heeft nagelaten. Ook in de onderhavige procedure is zij daarmee in gebreke gebleven. Gelet daarop kan niet worden gezegd dat aanpassing van de schadeberekening aangewezen is. Nu Personeelsdiensten haar stelling niet concreet, feitelijk heeft onderbouwd, wordt overigens aan bewijslevering ook niet toegekomen.

uitbetaling 'tijd voor tijd' uren

9. In haar akte heeft SNCU aangegeven dat ter zake een correctie op de schadeberekening dient plaats te vinden groot € 48.682,00. Personeelsdiensten heeft dat niet betwist en is ook overigens niet op deze post teruggekomen. Gelet daarop houdt de kantonrechter voormeld bedrag voor juist.

vakantiegeld over vakantiedagen en tijd voor tijd uren

10. De kantonrechter verkeerde in het tussenvonnissen in de veronderstelling dat partijen ook verdeeld hield dat in de schadeberekening een post was opgenomen betreffende vakantietoeslag over betaalde vakantiedagen en 'tijd voor tijd' uren. In haar akte stelt SNCU dat de opgenomen schadelast met betrekking tot vakantietoeslag uitsluitend ziet op aantoonbaar niet betaalde vakantietoeslag over feestdagen. Personeelsdiensten heeft dat niet betwist en is ook overigens niet op deze post teruggekomen. Gelet daarop houdt de kantonrechter dat voor juist, zodat ter zake geen correctie aangewezen is.

schade in verband met kort verzuim en buitengewoon verlof

11. In geschil tussen partijen is of Personeelsdiensten al dan niet ten onrechte geen reserveringen heeft getroffen voor kort verzuim en buitengewoon verlof ex artikel 37 ABU-CAO. Personeelsdiensten stelt daartoe niet gehouden te zijn omdat artikel 37, lid 3 en 4 ABU-CAO niet van toepassing is. Sprake is van detacheringsovereenkomsten in de zin van artikel 1 sub f ABU-CAO.

SNCU stelt dat Personeelsdiensten feitelijk wel degelijk gebruik heeft gemaakt van een uitzendbeding, dit omdat in de arbeidsovereenkomsten sprake is van een minimum urengarantie van één uur per week, gestreefd wordt naar een werkweek van 40/45 en dat de dagen en tijden waarop arbeid wordt verricht worden bepaald door de werkgever, alsmede de werkgever alleen loon dient te betalen over perioden dat daadwerkelijk werkzaamheden zijn verricht.

12. De kantonrechter stelt vast dat ingevolge artikel 37, lid 3 en lid 4 ABU-CAO reservering voor kort verzuim en bijzonder verlof dient plaats te vinden ten behoeve van uitzendkrachten met een uitzendovereenkomst met uitzendbeding. In artikel 1, onder r ABU-CAO is bepaald dat onder uitzendbeding wordt verstaan 'de bepaling in de uitzendovereenkomst waarbij wordt bedongen dat de uitzendovereenkomst van rechtswege eindigt doordat de ter beschikkingstelling van de uitzendkracht door de uitzendonderneming aan de opdrachtgever op verzoek van de opdrachtgever ten einde komt (zie artikel 7:691, lid 2 BW)'. In de overgelegde arbeidsovereenkomsten is voormelde bepaling niet opgenomen. Door SNCU is ook niet gesteld dat voormelde bepaling in de uitzendovereenkomsten is opgenomen. De kantonrechter is -met Personeelsdiensten- van oordeel dat gelet daarop ten onrechte in de schadeberekening een post reservering kort verzuim en buitengewoon verlof is opgenomen. Ook is er gelet daarop geen grond voor de bij akte alsnog op basis van artikel 33, lid 4 ABU-CAO opgevoerde post reservering wachtdagencompensatie, nu ook die bepaling alleen van toepassing is in geval van een uitzendovereenkomst met uitzendbeding. Dat op basis van de uitzendovereenkomsten feitelijk sprake zou zijn van een oproepconstructie, zoals door SNCU is gesteld, maakt naar het oordeel van de kantonrechter op zich niet dat feitelijk sprake zou zijn van uitzendovereenkomsten met uitzendbeding. Immers, kern daarvan is dat de uitzendovereenkomst van rechtswege eindigt indien de opdrachtgever waaraan de uitzendkracht is uitgeleend, de inlening beëindigt. Uit niets blijkt dat deze situatie zich bij de uitzendkrachten van Personeelsdiensten heeft voorgedaan en uit de uitzendovereenkomsten blijkt dat zij bij verschillende opdrachtgevers tewerkgesteld zouden kunnen worden.

13. Het voorgaande brengt met zich dat de kantonrechter de in de schadeberekening opgenomen posten reserveringen kort verzuim, bijzonder verlof en wachtdagencompensatie niet toewijsbaar acht. Uit de overgelegde herziene berekening van VRO blijkt dat dit in totaal betreft een bedrag groot € 197.560,00.

Resume

14. Uit hetgeen hiervoor en in het tussenvonnissen van 14 januari 2015 is overwogen en beslist volgt dat de kantonrechter van oordeel is dat Personeelsdiensten gehouden was en is de ABU-CAO en CAO Sociaal Fonds voor de Uitzendbranche indien en voor zover deze AVV zijn verklaard, na te leven, alsmede dat zij dat in de in geschil perioden van 1/4/2010 t/m 27/3/2011 en 14/7/2011 t/m 31/3/2012 niet heeft gedaan. De gevorderde veroordeling tot naleving daarvan, op straffe van een dwangsom, is derhalve toewijsbaar. De kantonrechter zal aan de dwangsom een maximum verbinden van € 100.000,00. De kantonrechter is voorts van oordeel dat van de gevorderde nabetaaling ad € 656.060,00 een bedrag groot € 409.818,00 toewijsbaar is, te weten € 656.060,00 -/- (€ 48.682,00 + 197.560,00). Dat bedrag zal derhalve worden toegewezen.

15. De kantonrechter is voorts van oordeel dat de gevorderde verstrekking van betalingsbewijzen en specificaties van de nabetaaling, waartegen op zich overigens geen verweer is gevoerd, toewijsbaar is. Ook de gevorderde dwangsom acht de kantonrechter

toewijsbaar nu deze dient ter prikkel tot het nakomen van de verplichting tot nabetaling. Wel zal de kantonrechter het bedrag maximeren tot ten hoogste het niet betaalde deel van de te verrichten nabetaling, met een maximum van € 409.818,00.

16. Ook de gevorderde schadevergoeding ad € 100.000,00, met wettelijke rente, acht de kantonrechter toewijsbaar. Daartoe wordt overwogen dat vaststaat dat Personeelsdiensten niet tot nabetaling bereid was, alsmede dat niet deugdelijk gemotiveerd is betwist dat de gevorderde schadevergoeding in overeenstemming is met artikel 6, lid 2 van het toepasselijke Reglement II. Deze dient ter dekking van de kosten die SNCU maakt en behoeft door het SNCU niet te worden aangetoond. Dat thans een lager bedrag dient te worden nabetaald dan is gevorderd doet daar, anders dan Personeelsdiensten stelt, niet aan af. Dit, te meer nu Personeelsdiensten zich in ieder geval tot het uitbrengen van de dagvaarding op het standpunt heeft gesteld niet tot enige nabetaling gehouden te zijn. Tegen de gevorderde rente is geen verweer gevoerd.

17. De toewijsbaarheid van de gevorderde vergoeding van buitengerechtelijke incassokosten ad € 2.147,75 inclusief BTW, is niet betwist. De kantonrechter acht deze toewijsbaar.

18. Omdat Personeelsdiensten grotendeels ongelijk krijgt dient zij de proceskosten van SNCU te vergoeden. De kantonrechter ziet geen aanleiding om, zoals door Personeelsdiensten is verzocht, aan de dagvaarding geen vergoeding toe te kennen, dit reeds omdat de goede procesorde in de onderhavige zaak zonder meer een tweede ronde met zich brengt.

Beslissing

De kantonrechter:

veroordeelt Personeelsdiensten tot:

I. naleving van de CAO voor de Uitzendkrachten en de CAO Sociaal Fonds voor de Uitzendbranche indien en voor zover deze algemeen verbindend zijn verklaard, op straffe van een dwangsom van € 5.000,00 voor iedere dag dat zij daarmee vanaf twee weken na betekening van dit vonnis in gebreke blijft, met een maximum van € 100.000,000;

II. nabetaling aan de betrokken werknemers van het bedrag van € 409.818,00, ten blijke waarvan aan de SNCU betaalbewijzen en specificaties worden overgelegd, zulks binnen vier weken na betekening van dit vonnis op straffe van een dwangsom van € 1.000,00 voor iedere dag dat zij daarmee in gebreke blijft, tot ten hoogste het niet betaalde deel van de te verrichten nabetaling, met een maximum van € 409.818,00;

III. betaling van € 100.000,00, tegen behoorlijk bewijs van kwijting, aan SNCU, als schadevergoeding, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 2 april 2014 tot de dag der algehele voldoening;

IV. betaling van € 2.147,75, incl. BTW, aan buitengerechtelijke kosten, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 2 april 2014 tot de dag der algehele voldoening;

V. betaling van de proceskosten, tot deze uitspraak aan de zijde van SNCU begroot op € 104,80 aan dagvaardingskosten, € 923,00 aan vast recht en € 2.500,00 aan salaris gemachtigde;

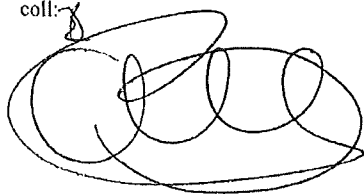
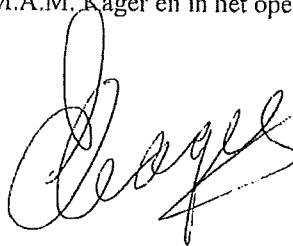
VI. verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad;

VII. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door de kantonrechter mr. A.M.A.M. Kager en in het openbaar
uitgesproken op 29 juli 2015.

typ/conc: 440/ak

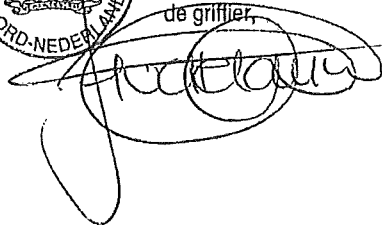
coll: *x*

A large, stylized handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and curves.A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Kager', written in a cursive style.

VOOR GROSSE

Assen d.d. 29 JULI 2015

de griffier,

A handwritten signature in black ink, written over the text 'de griffier,'. The signature is highly stylized and appears to be 'A. M. A. M. Kager'.